
En Martyr

Et stykke journalistik af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

En Martyr

4

En Martyr

En Martyr

En Martyr

Af Kaj Munk

Nat.d.13.11.38[1]

PAA en Støverjagt i Midtjylland forleden fældedes en trebenet Ræv; det fjerde Ben var frisk afbidt, øjensynlig af den selv; den havde været i en Rævesaks og klaret sig fri paa denne efter Sigende ikke ualmindelige Maade. Denne Hændelse er yderst beklagelig, men bliver jo rigtignok ikke bedre af, at en Mand, der ikke engang skriver sit Navn under sine hadske Betragtninger, men dækker sig under et Mærke, farer ud i en københavnsk Aftenavis med et Overfald paa de danske Jægere. Maaske er "Artiklen" ikke værd at tage til Gemæle mod, skrevet som den er af en Ekspert i Ukyndighed, og paa et Dansk, der er hentet fra Underskolen. Hør nu en Begyndelse: "En Helt bør nævnes," og Helten er "en Ræv i Viborg, hvis Liv en barmhjertig Skytte gjorde Ende paa, da han fandt, at Dyret kun havde 3 Ben." Maa jeg skrive denne Sætning engang til og sætte et Udraabstegn efter de Ord, der er forunderlige? „en Ræv i (!) Viborg, hvis (!) Liv en barmhjertig Skytte gjorde Ende paa, da (!) han fandt (!), at Dyret kun havde 3 Ben". Tænk, at denne barmhjertige Skytte var gaaet ud for at fælde 3-benede Ræve! tænk, at saadanne færdes paa Viborg Gader! og tænk, at der nu er gjort Ende paa denne ærværdige By! - Senere i Artiklen meddeles det, at der begaas "Forbrydelser af ukyndige og Søndagsjægere, der gaar rundt og plaffer for Sjøv". Ukyndige og Søndagsjægere. Endvidere tilflyder der Danmarks overraskede Jægerstand den Oplysning, at Haren falder med et Hjerte, der er bristet af Skræk. Der staar ikke engang i, men af. Jeg tror nok, Harene føler sig lidt stødt paa Manchetterne over den Omtale. Og der jamres over, at den straalende Fugl forvandles til en blodig Klud (!) Mon den Herre vil have Fasanen levende paa Bordet? Endelig rases der over, at Jagten er gjort til en demokratisk Fornøjelse, saa man for 20 Kr. kan faa Rettighed til at myrde (!) og skamskyde (!) Jeg har aldrig set nogen faa udstedt Rettighed til at skamskyde. Og jeg under af mit fulde Hjerte Tjenestekarlen, der gaar med trælst Slid 6 Hverdage eller Kontormanden, der sidder og hænger over Protokollen Solskinsdag efter Solskinsdag, at komme en Søndageftermiddag ud i Naturen og være et frit Væsen og færdes mellem Dyrene paa deres egen Façon. Og jeg vil meget have mig frabedt at vende tilbage til Tiden, da Herremanden red Bondens Korn ned og hængte hans Søn som Vildttyv, fordi han var suveræn over Jagten.

De danske Jægere har gjort et prægtigt Arbejde for Danmarks Vildt. Bl. a. har Jægerne faaet forbudt Fangsten med "Sakse og Jern-Fælder". Der er gjort, hvad der kan gøres for at komme den "Grumhed til Livs". Der er ingen ærlig Jæger i dette Land, uden at han spyt-

ter og ækles ved at høre om Viborg-Rævens Skæbne. Det synes ikke at staa Beskylderen ganske klart, at Smudsjournalisternes Forekomst ikke betyder, at der ikke findes hæderlige Journalister. At det er en gemen Fornærmelse mod den danske Jægerstand at nævne den i samme Aandedræt som Snigfangere og Dyrinkvisitionister! Mikkell Ræv er jo selv en vældig Jæger for Herren, en af dem, der med Ildhu forvandler den straalende Fugl til en blodig Klud og habser Haren, (Hej, Morten!) saa dens Hjerte brister af Skræk. Men denne stakkels Ræv fik en ujægersk Medfart, dén maa man i Sandhed have ondt af. Ikke nok med, at den maatte døje at pines i en ulovlig Martersaks, men ydermere fik den Gravskrift af Julius Magnussen.

KAJ MUNK.